

## UZASADNIENIE

Decyzją z **dnia 11 września 2015 roku** - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 sierpnia 2015 roku o zmianę stażu pracy, przeliczył W. S. emeryturę od dnia 1 sierpnia 2015 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wybrał wnioskodawca przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od: dnia 1 marca 2014 roku - (...)03 zł, od dnia 1 marca 2015 roku - (...)60 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 35 lat i 1 miesiąc okresów składkowych, tj. 421 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesiące okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 14 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że po zmianie stażu pracy emerytura wynosi 2.944,18 zł. Jednocześnie Zakład poinformował, że okres zatrudnienia od dnia 6 maja 2008 roku do dnia 31 maja 2008 roku został uwzględniony do stażu pracy decyzją z dnia 31 lipca 2008 roku. Od dnia 1 października 2015 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2.424,20 zł.

/decyzja z dnia 11 września 2015 roku k. 104 - 105v plik III akt ZUS/

W dniu 19 października 2015 roku odwołanie od powyższej decyzji tj. z dnia 11 września 2015 roku złożył wnioskodawca W. S. wnosząc o ponowne przeliczenie wysokości świadczenia od dnia 5 sierpnia 2015 roku i ustalenie jego wysokości na kwotę 3.425,19 zł brutto.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że organ rentowy w decyzji z dnia 11 września 2015 roku podał: niewłaściwą datę zmiany świadczenia od dnia 1 października 2015 roku, niewłaściwą podstawę wymiaru w kwocie 4.863,60 zł - bez przedłożenia metody wyliczenia, nieprawidłowo ustalił wynagrodzenie brutto w kwocie 2.944,00 zł - bez przedłożenia metody wyliczenia. Zdaniem skarżącego Zakład winien ustalić: datę zmiany świadczenia na dzień 5 sierpnia 2015 roku (art. 109 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Nadto wyliczenie nowej podstawy wymiaru w kwocie 5.627,14 zł winno nastąpić wg następującego wyliczenia: wysokość kwoty bazowej - 3308,33 zł (M.P.2015.177 - od 1 marca 2015 r.) pomnożone przez wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 170,09% (decyzja ZUS 31 lipca 2008 roku) = 5627,14 zł oraz wyliczenia świadczenia brutto w kwocie 3425,19 zł (wg metody obliczania z decyzji zmieniającej ZUS z 31 lipca 2008 roku):  $24\% \times 3308,33 \text{ zł} = 794,00 \text{ zł}$  ( $421 \times 1,3\%$ ) :  $12 \times 5627,14 \text{ zł} = 2566,44 \text{ zł}$  ( $14 \times 0,7\%$ ) :  $12 \times 5627,14 \text{ zł} = 45,95 \text{ zł}$ . Razem daje kwotę 3425,19 zł.

/odwołanie z dnia 19 października 2015 roku k. 2- 2v/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację. Zakład wyjaśnił, że podstawa wymiaru emerytury ustalona po raz pierwszy wynosi 3870,18 zł. i obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 170,09% przez kwotę bazową 2275,37 zł. obowiązującą w dniu przyznania emerytury, tj. 1 czerwca 2008 roku i ustalona na dzień 1 czerwca 2008 roku podstawa wymiaru podlegała kolejnym waloryzacjom i na dzień 1 marca 2015 roku wyniosła 4863,60 zł., co jest zgodne z decyzją z dnia 11 września 2015 roku.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 2 listopada 2015 roku k. 3 - 4v/

Decyzją z **dnia 26 października 2015 roku** - znak (...) - zmieniającej decyzję z dnia 11 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 września 2015 roku o zmianę stażu pracy, przeliczył W. S. emeryturę od dnia 1 sierpnia 2015 roku, tj. od miesiąca nabycia uprawnień do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wnioskodawca wybrał przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu

ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od: dnia 1 marca 2014 roku - (...)03 zł, od dnia 1 marca 2015 roku - (...)60 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 170,09 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 170,09 % przez (...)37 zł, tj. kwotę bazową - wynosi 3870,18 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od dnia 1 marca 2015 roku - (...)15 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 37 lat i 11 miesięcy okresów składkowych, tj. 455 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesiące okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 14 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że po zmianie stażu pracy emerytura wynosi (...)18 zł.

Zakład wskazał, że obliczenie wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

-  $24\% \times 2275,37 \text{ zł.}$  (kwota bazowa ustalona przy przyznaniu emerytury) = 546,09 zł;

-  $455 \text{ miesięcy} \times 1,3\% : 12 \text{ miesięcy} \times 3870,18 \text{ zł.} = 1907,61 \text{ zł.}$

-  $14 \text{ miesięcy} \times 0,7\% : 12 \text{ miesięcy} \times 3870,18 \text{ zł.} = 31,74 \text{ zł.}$

Łącznie wysokość emerytury wynosi: 2485,44 zł. Od dnia 1 grudnia 2015 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2563,05 zł.

Jednocześnie Zakład poinformował, że zgodnie z dokumentacją znajdującą się w posiadaniu organu rentowego wnioskodawca w okresie zatrudnienia w C.-T. podlegał ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od dnia 6 maja 2008 roku do dnia 31 maja 2008 roku oraz z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w okresie od dnia 2 listopada 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku. W okresie od dnia 1 czerwca 2008 roku do dnia 1 listopada 2008 roku brak jest zgłoszenia do ubezpieczenia, a zatem brak jest podstaw do zaliczenia tego okresu do stażu pracy.

/decyzja z dnia 26 października 2015 roku k. 123 - 124v plik III akt ZUS/

Decyzją z **dnia 27 października 2015 roku** - znak (...) - zmieniającej decyzję z dnia 11 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 września 2015 roku, odmówił W. S. przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 170,09 %. Po przeliczeniu podstawy wymiaru świadczenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych od 1988 roku do 2007 roku tj. poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury, najkorzystniejsze wynagrodzenie ustalono z lat od 1990 roku do 1999 roku i wskaźnik z tego okresu wyniósł 50,99% - i jest niższy od dotychczasowego, a tym samym niekorzystny. Po przeliczeniu podstawy wymiaru świadczenia z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych od 1995 roku do 2014 roku poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury lub renty, najkorzystniejsze wynagrodzenie ustalono z lat od 1995 roku do 2004 roku i wskaźnik z tego okresu wyniósł 28,08% i jest niższy od dotychczasowego, a tym samym niekorzystny. Po przeliczeniu podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat wybranych z całego okresu zatrudnienia wskaźnik wymiaru świadczenia wyniósł -170,09% (od 1966 roku do 1981 roku i od 1984 roku do 1987 roku). Jednocześnie organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru za okresy nieudokumentowane wynagrodzeniem przyjęto minimalne wynagrodzenie obowiązujące w tym czasie proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

/decyzja z dnia 27 października 2015 roku k. 132 - 132v plik III akt ZUS/

W dniu 4 listopada 2015 roku odwołanie od powyższych decyzji złożył wnioskodawca W. S. wnosząc o ponowne przeliczenie wysokości świadczenia od dnia 5 sierpnia 2015 roku i ustalenie jego wysokości na kwotę 3613,66 zł brutto.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że organ rentowy w decyzji z dnia 26 października 2015 roku dokonał niewłaściwego wyliczenia świadczenia. Zdaniem skarżącego winien ustalić wyliczenie nowej podstawy wymiaru w kwocie 5627,14 zł wg następującego wyliczenia: wysokość kwoty bazowej - 3308,33 zł (M.P.2015.177 - od 1 marca 2015 roku) pomnożone przez wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 170,09% (decyzja ZUS 31 lipca 2008 roku) = 5627,14 zł oraz wyliczenia świadczenia brutto w kwocie 3613,66 zł (wg metody obliczania z decyzji zmieniającej ZUS z 31 lipca 2008 roku):  $24\% \times 3308,33 \text{ zł} = 794,00 \text{ zł}$  ( $455 \times 1,3\%$ ) :  $12 \times 5627,14 \text{ zł} = 2773,71 \text{ zł}$  ( $14 \times 0,7\%$ ) :  $12 \times 5627,14 \text{ zł} = 45,95 \text{ zł}$ . Razem daje kwotę 3.613,66 zł.

/odwołanie z dnia 4 listopada 2015 roku k. 2- 3 zawarte w aktach VIII U 2918/15/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 12 listopada 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 12 listopada 2015 roku k. 4 -5 zawarta w aktach VIII U 2918/15/

Decyzją z dnia 15 września 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 maja 2016 roku, przyznał W. S. emeryturę od dnia 1 maja 2016 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wybrał wnioskodawca przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 169,32 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 169,32 % przez (...)37 zł, tj. kwotę bazową - wynosi (...)66 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od dnia 1 marca 2016 roku - 4864,80 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 38 lat i 9 miesięcy okresów składkowych, tj. 465 miesięcy oraz 1 roku i 5 miesięcy okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 17 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że emerytura wynosi 3317,12 zł. Od dnia 1 listopada 2016 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2724,58 zł.

/decyzja z dnia 15 września 2016 roku k. 182 - 183v plik III akt ZUS/

W dniu 7 listopada 2016 roku odwołanie od powyższej decyzji tj. z dnia 15 września 2016 roku złożył wnioskodawca W. S. wnosząc o przyjęcie do całości wyliczeń kwoty bazowej w wysokości 3408,62 zł i ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego w kwocie brutto 4391,78 zł, skorygowanie błędnie podanego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 169,32% na wskaźnik 170,09% i na tej podstawie wyliczenia wysokości emerytury oraz wyrównanie różnicy pomiędzy wypłaconymi świadczeniami, a należnymi.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że wyliczenie wysokości emerytury winno być zgodne z metodologią: część socjalna emerytury  $24\% (\dots),62 = 818,07 \text{ zł}$ , część stażowa podstawa wymiaru  $170,09\% \times 3408,62 \text{ zł} = 5797,72 \text{ zł}$  obliczenie  $465 \times 1,3\% \times 5797,72 \text{ zł} = 3504,72 \text{ zł}$   $17 \times 0,7\% \times 5797,72 \text{ zł} = 68,99 \text{ zł}$ . Łącznie = 4391,78 zł

/odwołanie z dnia 7 listopada 2015 roku k. 4 - 5 zawarte w aktach VIII U 2737/16/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnił, że decyzją z dnia 15 września 2016 roku, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 maja 2016 roku ustalił W. S. uprawnienia do emerytury od dnia 1 maja 2016 roku, tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym zgłoszono wniosek w oparciu o art.27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2016. 887 j.t. zm.), ustalając jej wysokość w oparciu o art. 53 ust. 4 powołanej ustawy; emerytura brutto wyniosła 3317,12 zł. Organ wskazał, że brak podstaw do obliczenia podstawy wymiaru emerytury od aktualnie obowiązującej kwoty bazowej (art. 15, art. 110 powołanej ustawy). Organ rentowy podtrzymał zasadność zaskarżonej decyzji, mocą której kwotę bazową w wysokości 3408,62 zł. zastosowano wyłącznie do obliczenia części

socjalnej emerytury, natomiast przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia przyjęto kwotę bazową w wysokości 2275,37 zł., tj. obowiązującą na dzień przyznania emerytury zgodnie z art. 29 powołanej ustawy emerytalno-rentowej. Ponadto organ rentowy wskazał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wymiarze 169,32% ustalony według najkorzystniejszego wariantu, przy uwzględnieniu przeciętnej podstawy wymiaru składek z wybranych 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1966-1981, 1984-1987 został odpowiednio obliczony, wobec konieczności korekty dochodu w odniesieniu do roku 1984, i tak, zamiast jak dotychczas kwoty 320935,00 zł. przyjęto kwotę 289981,00 zł. Kwota 320935,00 zł. w stosunku do podstawy wymiaru świadczenia w stosunku do roku 1984 przyjęta została w oparciu o poświadczenia ubezpieczenia społecznego załączone do wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy z dnia 8 czerwca 1999 roku. Rozpoznając wniosek z dnia 5 maja 2016 roku o emeryturę z art. 27 powołanej ustawy emerytalno-rentowej organ rentowy miał podstawę do weryfikacji dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego pod kątem uprawnień do emerytury oraz jej wysokości, wobec czego, w oparciu o nowo wystawione potwierdzenie ubezpieczenia pracowników i innych ubezpieczonych z dnia 2 września 2016 roku, podstawę wymiaru za 1984 rok poddano korekcie i uwzględniono kwotę 289 981,00 zł., na którą składają się: kwota podstawy wymiaru składek w wysokości 242 079,00 zł., kwoty wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy, tj. kwota 43 587,00 zł. i kwota 4 315,00 zł.. W zaskarżonej decyzji z dnia 26 października 2015 roku wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony poprzez uwzględnienie przeciętnej podstawy wymiaru składek z wybranych 20 lat kalendarzowych, tj. z lat 1966-1981, 1984-1987 wyniósł 170,09%. Tak więc, aktualnie obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 169,32% został poprawnie obliczony i powrót do wskaźnika 170,09% nie odpowiadałby rzeczywistym wielkościom mającym wpływ na jego wymiar.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 15 grudnia 2016 roku k. 92 -92v/

Postanowieniem z dnia 5 maja 2015 roku Sąd Okręgowy połączył sprawę o sygn. akt VIII U 2918/15 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VIII U 2827/15.

/postanowienie z dnia 5 maja 2015 roku k. 19 zawarte w aktach o sygn. VIII U 2918/15/

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2016 roku Sąd Okręgowy połączył sprawę o sygn. akt VIII U 2737/16 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VIII U 2827/15.

/postanowienie z dnia 19 grudnia 2016 roku k. 7 zawarte w aktach o sygn. VIII U 2737/16/

Pismem z dnia 23 lutego 2017 roku organ rentowy wyjaśnił, że decyzją z dnia 15 września 2016 roku, Zakład dokonał korekty wskaźnika podstawy wymiaru za rok 1984. Po dokładnej analizie akt oraz ponownym poświadczeniu okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od lipca 1984 roku do sierpnia 1985 roku (poświadczenie znajdujące się w aktach sporządzone w roku 1999) wystąpiły rozbieżności odnośnie kwoty podstawy wymiaru przysługującej za rok 1984. W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że prawidłową kwotą podstawy wymiaru przysługującej za rok 1984 jest suma kwoty wynagrodzenia 242079 zł oraz kwoty zasiłku chorobowego - 43587 zł oraz opieki - 4315 zł tj. 28998,10 zł. Kwota ta przyjęta została do podstawy wymiaru, co spowodowało ustalenie wskaźnika jej wysokości z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia o wartości 169,32 %, zamiast 170,09%.

/pismo z dnia 23 lutego 2017 roku k. 107 - 108/

Pismem procesowym z dnia 28 czerwca 2017 roku wnioskodawca wniósł uwzględnienie przy wyliczeniu emerytury następujących składników wynagrodzenia: 15% regulaminowej premii miesięcznej za cały okres zatrudnienia w MPK, 5% miesięcznego dodatku za wysługę lat, liczonym miesięcznie do płacy zasadniczej od dnia 17 czerwca 1973 roku do dnia 31 marca 1977 roku, gratyfikacji jubileuszowej za 1974 rok w kwocie 4377,00 zł wyliczonej na podstawie średniej płacy za 1973 roku i wypłaconej w 1974 roku, nagrody rocznej („trzynastej pensji”) za lata 1973-1976, początkowo w kwocie 4377,00 zł wyliczonej na podstawie średniej płacy za 1973 roku i wypłaconej w 1974 roku, a następnie wyliczonej na podstawie średniej płacy za dalsze lata - 1973 rok -4377,00 zł, za 1974 rok -4653,00 zł, 1975 rok- 5150,00

zł i za 1976 rok -5690,00 zł. Na podstawie wyliczonych dochodów za lata 1968-1977 wnioskodawca wniósł o korektę wskaźnika podstawy z 169,32% na 180,93 %.

/pismo z dnia 28 czerwca 2017 roku k. 127 - 128 i zestawienie k. 129 -130/

Pismem procesowym z dnia 17 lipca 2017 roku wnioskodawca wniósł o korektę wskaźnika i ustalenia go w wysokości 183,42%.

/pismo z dnia 17 lipca 2017 roku k. 146 - 148 i zestawienie k. 149 -151/

Na rozprawie w dniu 14 września 2017 roku wnioskodawca poparł odwołania i wniósł o uznanie 15% premii regulaminowej liczonej od płacy zasadniczej, o wyliczenie dodatku stażowego zgodnie z regulaminem w wysokości 5% wynagrodzenia, o uwzględnienie nagrody jubileuszowej, 13-tej pensji zgodnie z regulaminem i zmianę wysokości wskaźnika z 169,32 % na 183,42 %. Jednocześnie odwołujący się oświadczył, że wszystkie składniki wynagrodzenia były oskładkowane. Nadto ubezpieczony wniósł zaliczenie wskaźnika do wyliczenia kwoty bazowej oraz o zaliczenie kwoty bazowej do części socjalnej oraz ekonomicznej.

Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko strony e- protokół z dnia 14 września 2017 roku 00:01:02 - 00:10:20 - płyta CD k. 198/

Na rozprawie w dniu 3 października 2017 roku wnioskodawca poparł odwołania i wniósł o doliczenie składników wynagrodzenia w zakresie 15% premii w okresie od 1968 roku do 1977 roku, nagrody jubileuszowej za rok 1974 zgodnie z dokumentami znajdującymi się w aktach, "trzynastki" w okresie od 1969 roku do 1976 roku. Ponadto wniósł o doliczenie dodatku stażowego za okres jaki przyjął ZUS, ale od innej podstawy zgodnie z regulaminem.

Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko strony e- protokół z dnia 3 października 2017 roku 00:01:16 - 00:05:42 - płyta CD k. 220/

Pismem procesowym z dnia 6 listopada 2017 roku organ rentowy wskazał, że dokonując hipotetycznego wyliczenie emerytury z uwzględnieniem 15% premii w okresie od 1968 do 1977 roku wysokość emerytury wynosiłaby 3444,65 zł zaś wskaźnika wysokości podstawy emerytury 177,97%.

/pismo z dnia 6 listopada 2017 roku k. 222 - 223 i wyliczenie wwwpw k.224 - 226/

Pismem procesowym z dnia 4 grudnia 2017 roku wnioskodawca wniósł o korektę wskaźnika i ustalenia go w wysokości 184,22%.

/pismo z dnia 4 grudnia 2017 roku k. 240 -241 i zestawienie k. 242 -244/

Pismem procesowym z dnia 4 czerwca 2018 roku wnioskodawca wniósł o korektę wskaźnika i ustalenia go w wysokości nie jak ustaliła biegła na poziomie 178,57%, ale 178,79%. Ponadto skarżący wskazał, że emerytura winna wynosić: część socjalna:  $24\% \times 3408,62 \text{ zł} = 818,07 \text{ zł}$ . Część stażowa: wysokość podstawy  $178,79\% \times 3408,62 \text{ zł} = 6094,27 \text{ zł}$ . Wyliczenie:  $465 \times 1,3\% : 12 \times 6094,27 \text{ zł} = 3069,99 \text{ zł}$   $17 \times 0,7\% : 12 \times 6094,27 \text{ zł} = 60,43 \text{ zł}$ . Łącznie :  $818,07 \text{ zł} + 3069,99 \text{ zł} + 60,43 \text{ zł} = 3948,49 \text{ zł}$ . Wysokość emerytury od dnia 1 maja 2016 roku winna wynosić 3948,49zł. Waloryzacja od dnia 1 marca 2017 -100,44% = 3967,83 zł, waloryzacja od 1 marca 2018 - 102,98% = 4086,07 zł. Jednocześnie wnioskodawca wniósł o obliczenie i wyrównanie wypłacanego świadczenia od dnia 1 maja 2016 roku do wysokości orzeczonej kwoty emerytury.

/pismo z dnia 4 czerwca 2018 roku k. 345 - 348/

Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - wnioskodawca poparł odwołania w kształcie zgłoszonym w piśmie z dnia 4 czerwca 2018 roku. Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko strony e- protokół z dnia 5 czerwca 2018 roku 00:00:55 - 00:01:24 - płyta CD k. 366/

**Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:**

Ubezpieczony W. S. urodził się dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 4 czerwca 2008 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek z dnia 4 czerwca 2008 roku k. 1 - 4 plik III akt ZUS/

Decyzją z **dnia 31 lipca 2008 roku** - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 czerwca 2008 roku, przyznał W. S. emeryturę od dnia 1 czerwca 2008 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

Zakład wskazał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 170.09 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 35 lat okresów składkowych, tj. 420 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesiące okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 14 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że obliczenie wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

- 24% x 2275,37 zł. = 546,09 zł;

- 420 miesięcy x 1,3% : 12 miesięcy x 3870,18 zł. = 1760,93 zł;

- 14 miesięcy x 0,7% : 12 miesięcy x 3870,18 zł. = 31,74 zł.

Łącznie wysokość emerytury wynosi: 2338,76 zł. Od dnia 1 września 2008 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 529,58 zł.

/decyzja z dnia 31 lipca 2008 roku k. 29 - 30 plik III akt ZUS/

W dniu 5 sierpnia 2015 roku wnioskodawca W. S. złożył wniosek o przeliczenie świadczenia emerytalnego.

/wniosek z dnia 5 sierpnia 2015 roku k. 95 plik III akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z **dnia 11 września 2015 roku** - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 sierpnia 2015 roku o zmianę stażu pracy, przeliczył W. S. emeryturę od dnia 1 sierpnia 2015 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wybrał wnioskodawca przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od: dnia 1 marca 2014 roku - (...).03 zł, od dnia 1 marca 2015 roku - (...).60 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 35 lat i 1 miesiąc okresów składkowych, tj. 421 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesiące okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 14 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że po zmianie stażu pracy emerytura wynosi (...).18 zł. Jednocześnie Zakład poinformował, że okres zatrudnienia od dnia 6 maja 2008 roku do dnia 31 maja 2008 roku został uwzględniony do stażu pracy decyzją z dnia 31 lipca 2008 roku. Od dnia 1 października 2015 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie (...).20 zł.

/decyzja z dnia 11 września 2015 roku k. 104 - 105v plik III akt ZUS/

Następnie decyzją z **dnia 26 października 2015 roku** - znak (...) - zmieniającej decyzję z dnia 11 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 września 2015 roku o zmianę stażu pracy, przeliczył W. S. emeryturę od dnia 1 sierpnia 2015 roku, tj. od miesiąca nabycia uprawnień do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wnioskodawca wybrał przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od: dnia 1 marca 2014 roku - (...).03 zł, od dnia 1 marca 2015 roku - (...).60 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 170.09 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 170.09 % przez (...).37 zł, tj. kwotę bazową - wynosi 3870.18 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od dnia 1 marca 2015 roku - (...).15 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 37 lat i 11 miesięcy okresów składkowych, tj. 455 miesięcy oraz 1 roku i 2 miesiące okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 14 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że po zmianie stażu pracy emerytura wynosi (...).18 zł.

Zakład wskazał, że obliczenie wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

-  $24\% \times 2275,37 \text{ zł.}$  (kwota bazowa ustalona przy przyznaniu emerytury) = 546,09 zł;

-  $455 \text{ miesięcy} \times 1,3\% : 12 \text{ miesięcy} \times 3870,18 \text{ zł.} = 1907,61 \text{ zł.}$

-  $14 \text{ miesięcy} \times 0,7\% : 12 \text{ miesięcy} \times 3870,18 \text{ zł.} = 31,74 \text{ zł.}$

Łącznie wysokość emerytury wynosi: 2485,44 zł. Od dnia 1 grudnia 2015 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2563,05 zł.

Jednocześnie Zakład poinformował, że zgodnie z dokumentacją znajdującą się w posiadaniu organu rentowego wnioskodawca w okresie zatrudnienia w C.-T. podlegał ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od dnia 6 maja 2008 roku do dnia 31 maja 2008 roku oraz z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w okresie od dnia 2 listopada 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku. W okresie od dnia 1 czerwca 2008 roku do dnia 1 listopada 2008 roku brak jest zgłoszenia do ubezpieczenia, a zatem brak jest podstaw do zaliczenia tego okresu do stażu pracy.

/decyzja z dnia 26 października 2015 roku k. 123 - 124v plik III akt ZUS/

Kolejną decyzją z **dnia 27 października 2015 roku** - znak (...) - zmieniającej decyzję z dnia 11 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 września 2015 roku, odmówił W. S. przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 170,09 %. Po przeliczeniu podstawy wymiaru świadczenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych od 1988 roku do 2007 roku tj. poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek, o przyznanie emerytury, najkorzystniejsze wynagrodzenie ustalono z lat od 1990 roku do 1999 roku i wskaźnik z tego okresu wyniósł 50.99% - i jest niższy od dotychczasowego, a tym samym niekorzystny. Po przeliczeniu podstawy, wymiaru, świadczenia z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych od 1995 roku do 2014 roku poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury lub renty, najkorzystniejsze wynagrodzenie ustalono z lat od 1995 roku do 2004 roku i wskaźnik z tego okresu wyniósł 28,08% i jest niższy od dotychczasowego, a tym samym niekorzystny. Po przeliczeniu podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat wybranych z całego okresu zatrudnienia wskaźnik wymiaru świadczenia wyniósł -170,09% (od 1966 roku do 1981 roku i od 1984 roku do 1987 roku). Jednocześnie organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru za okresy nieudokumentowane wynagrodzeniem przyjęto minimalne wynagrodzenie obowiązujące w tym czasie proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

/decyzja z dnia 27 października 2015 roku k. 132 - 132v plik III akt ZUS/

W dniu 5 maja 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek z dnia 5 maja 2016 roku e- protokół z dnia 5 maj 2016 roku 00:05:28 - 00:07:13 -płyta CD k. 30/

Decyzją z **dnia 15 września 2016 roku** - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 maja 2016 roku, przyznał W. S. emeryturę od dnia 1 maja 2016 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wybrał wnioskodawca przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 169,32 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 169,32 % przez (...)37 zł, tj. kwotę bazową - wynosi (...)66 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od dnia 1 marca 2016 roku - 4864,80 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił: 38 lat i 9 miesięcy okresów składkowych, tj. 465 miesięcy oraz 1 roku i 5 miesięcy okresów nieskładkowych (nie więcej niż 1/3 składkowych), tj. 17 miesięcy. Organ rentowy wskazał, że emerytura wynosi 3317,12 zł. Od dnia 1 listopada 2016 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2724,58 zł.

/decyzja z dnia 15 września 2016 roku k. 182 - 183v plik III akt ZUS/

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury W. S. przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia:

- za rok 1966 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 33866,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 23208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 145,92 %;
- za rok 1967 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 36055,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 24192,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 149,04 %;
- za rok 1968 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 35300,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 25272,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 139,68 %;
- za rok 1969 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 39600,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 26088,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 151,79 %;
- za rok 1970 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 39600,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 26820,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 147,65 %;
- za rok 1971 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 41700,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 28296,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 147,37 %;
- za rok 1972 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 41800,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 30108,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 138,83 %;
- za rok 1973 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 45930,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 33576,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 136,79 %;



- za rok 1974 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 56135,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 38220,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 146,87 %;
- za rok 1975 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 66375,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 46956,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 141,36 %;
- za rok 1976 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 72045,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 51372,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 140,24 %;
- za rok 1977 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 92790,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 55152,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 168,24 %;
- za rok 1978 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 103270,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 58644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 176,10 %;
- za rok 1979 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 130700,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63924,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 204,46 %;
- za rok 1980 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 126398,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 174,39 %;
- za rok 1981 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 170674,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 184,98 %;
- za rok 1984 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 289981,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 202056,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 143,52 %;
- za rok 1985 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 720467,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 240060,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 300,12 %;
- za rok 1986 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 899733,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 289140,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 311,18 %;
- za rok 1987 podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosła 482833,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 137,87 %;

Suma wyniosła 3386,40%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru stanowiący stosunek sumy wskaźników z poszczególnych lat kalendarzowych do liczby lat wyniósł  $3386,40 \% : 20 = 169,32\%$ .

/wyliczenia ZUS k.55/

Wnioskodawca w okresie od dnia 10 lipca 1963 do dnia 15 czerwca 1968 roku był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dyspozytor a następnie kontroler techniczny. Ubezpieczony podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy otrzymywał wynagrodzenie w następującej wysokości:

- za 1964 rok - 15 780,00 zł;
- za 1965 rok - 27 940,00 zł;
- za 1966 rok - 33 866,00 zł;
- za 1967 rok - 36 055,00 zł;
- za 1968 rok - 13 960,00 zł.

/książeczka ubezpieczeniowa k. 159 plik I akt rentowych/

Następnie wnioskodawca w okresie od dnia 17 czerwca 1968 roku do dnia 31 marca 1977 roku pracował w Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy zajmując ostatnio stanowisko Kierownika Wydziału (...) Autobusów. Ubezpieczony podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy otrzymywał wynagrodzenie w następującej wysokości:

- od dnia z 17 czerwca 1968 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.300 zł + premia regulaminowa MPK,
- od dnia 23 lutego 1971 roku premię dodatkową z rezerw dyrektora w kwocie 1200 zł,
- od dnia 1 kwietnia 1971 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.400 zł + premia regulaminowa,
- od dnia 1 sierpnia 1972 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.600 + premia regulaminowa,
- od dnia 1 czerwca 1973 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.800 zł + premia regulaminowa,
- od dnia 17 czerwca 1973 roku wnioskodawcy przysługiwał dodatek za wysługę lat 5%,
- od dnia 1 kwietnia 1974 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.700 zł + 1.000 zł dodatek funkcyjny + premia regulaminowa,
- od dnia 1 grudnia 1974 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.700 zł + 1.200 zł dodatek funkcyjny + premia regulaminowa,
- od dnia 1 stycznia 1975 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 4.000 zł + 1200 dodatek funkcyjny + premia regulaminowa,
- od dnia 1 sierpnia 1975 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 4.300 zł + 1.200 zł+ premia regulaminowa,
- od dnia 1 lutego 1976 roku wynagrodzenie zasadniczym w wysokości 4.600 zł + 1.200 zł dodatek funkcyjny + premia regulaminowa.

/angaż z dnia 17 czerwca 1968 roku k. 177 plik I akt rentowych, pismo z dnia 23 lutego 1971 roku k. 214-215 plik I akt rentowych, angaż z dnia 22 maja 1971 roku k. 178 plik I akt rentowych, angaż z dnia 23 października 1972 roku k. 180 plik I akt rentowych, pismo z dnia 12 kwietnia 1973 roku k. 8 plik I 8 akt rentowych, angaż z dnia 22 czerwca 1973 roku k. 179 plik I akt rentowych, angaż z 1 kwietnia 1974 roku k. 182 plik I akt rentowych, angaż z dnia 23 grudnia 1974 roku k. 183 plik I akt rentowych, angaż z dnia 28 lutego 1975 roku k. 184 plik I akt rentowych, angaż z dnia 23 września 1975 roku k. 186 plik I akt rentowych, angaż z dnia 27 stycznia 1976 roku k. 185 plik I akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 19 kwietnia 1976 roku k. 6 plik I akt rentowych/

W dniu 17 kwietnia 1974 roku wnioskodawcy została przyznana gratyfikacja jubileuszowa za 10 lat pracy.

/pismo z dnia 1 kwietnia 1974 roku k. 181 plik I akt rentowych/

Wnioskodawca otrzymał dodatek za wysługę lat w wysokości 5% od stawki zasadniczej od dnia 17 czerwca 1973 roku tj. po przepracowaniu 5 lat w MPK.

/pismo z dnia 12 kwietnia 1999 roku k. 8 plik I akt rentowych/

Wnioskodawca będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie otrzymywał pensje zasadniczą, premie, dodatek stażowy i trzynastą pensję. Zakład wypłacał także nagrody jubileuszowe. Po 5 latach pracy był przyznawany także dodatek stażowy 5%, który ulegał co roku zwiększeniu aż do 40%. Premia była stała i wynosiła 15% płacy zasadniczej, była wypłacana co miesiąc, regularnie. Wnioskodawca nie pamięta w jakiej wysokości otrzymał nagrodę jubileuszową.

/zeznania świadka C. L. e- protokół z dnia 3 października 2017 roku 00:07:31 - 00:19:08 - płyta CD k. 120, zeznania wnioskodawcy e- protokół z dnia 5 czerwca października 2018 roku 00:49:59 - 00:54:31 - płyta CD k. 366/

Zgodnie z pkt 1 podpkt 1 Okólnik z dnia 1 kwietnia 1959 roku dotyczący wprowadzania nowego układu zbiorowego pracy gratyfikacja jubileuszowa przysługuje na podstawie § 62 układu z 1948 roku ustala się w odniesieniu do pracowników przedsiębiorstw komunikacyjnych w następującej wysokości po 10 latach nieprzerwanej pracy.

Z kolei pkt 2 ww akt stanowił, że wynagrodzenie pracowników przedsiębiorstw komunikacyjnych wzrasta o 5% po 5 latach pracy.

/Okólnik z dnia 1 kwietnia 1959 roku k. 44/

Z kolei zgodnie z § 2 pkt 2d Regulaminem premiowania pracowników umysłowych w MPK Ł. z dnia 15 września 1958 roku dla kierowników wydziałów przysługuje z uruchomionego funduszu premiowego (§ 1) premia w wysokości 15% stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

/regulamin premiowania k. 132 - 134/

Natomiast pkt 3 Regulaminu z dnia 2 maja 1963 roku w sprawie podziału funduszu zakładowego i przyznawania premii ze środków funduszu zakładowego wynika, że podstawę wymiaru premii dla pracowników zatrudnionych cały rok stanowi wynagrodzenie zasadnicze za 200 godzin (stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego) według osobistego zaszeregowania pracownika w miesiącu grudniu tego roku, w którym nastąpiło wygospodarowanie funduszu zakładowego oraz premia za 200 godzin według procentu uzyskanego przez pracownika za ten miesiąc. /regulamin k. 301/

Później w okresie od dnia 1 kwietnia 1977 roku do dnia 11 maja 1980 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy zajmując ostatnio stanowisko zastępcy dyrektora. Ubezpieczony podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy otrzymywał wynagrodzenie w następującej wysokości:

- za 1977 rok - 74 700,00 zł,
- za 1978 rok - 103 270,00 zł,
- za 1979 rok- 130 700,00 zł,
- za 1980 rok - 43 606,00 zł

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 19 marca 1999 roku k. 18 plik I akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 8 maja 1980 roku k. 17 plik I akt rentowych/

Z kolei w okresie od dnia 12 maja 1980 roku do dnia 31 grudnia 1981 roku wnioskodawca był zatrudniony (...) w B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dyrektora (...) w B. i osiągał wynagrodzenie w wysokości:

- za 1980 rok - 82 792,00 zł,

- za 1981 rok - 170 674,00 zł

/książeczka ubezpieczeniowa k. 159 plik I akt ZUS/

W okresie od dnia 1 marca 1982 roku do dnia 1 marca 1983 roku W. S. prowadził działalność gospodarczą, z której to osiągał wynagrodzenie w wysokości:

- za 1982 rok - 25 000,00 zł,

- za 1983 rok - 32 600,00 zł.

/pismo k. 58 plik I akt rentowych/

Następnie ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwo (...) w T. od dnia 22 marca 1984 roku do dnia 14 sierpnia 1985 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika handlowego i osiągał wynagrodzenie w wysokości:

- od dnia 22 marca 1984 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 22.000 zł + premia uznaniowa,

- od dnia 23 maja 1984 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 25.000 zł + premia uznaniowa,

- od dnia 1 września 1984 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 28.000 zł + premia uznaniowa + premia frekwencyjna,

- od dnia 1 stycznia 1985 roku wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 41.000 zł + plus 4.000 zł dodatek funkcyjny + premia uznaniowa do 5000 zł.

/umowa o pracę z dnia 22 marca.1984 roku k. 21 plik I akt rentowych, umowa o pracę z dnia 23 maja 1984 roku k. 22 plik I akt rentowych, angaż z dnia 23 września 1984 roku k. 23 plik I akt rentowych, umowa o pracę z dnia 1 stycznia 1985 roku k. 24 plik I akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 13 sierpnia 1985 roku 26 plik I akt rentowych/

Zgodnie ze skorygowanym wyliczeniem ZUS wynagrodzenie wnioskodawcy w/w Przedsiębiorstwie - uwzględniając okresy pobierania świadczenia chorobowego oraz opiekuńczego - wynosiło:

- w 1984 roku - 289 981,00 zł,

- w 1985 roku - 379 960,00 zł.

/potwierdzenie ubezpieczenia pracowników z dnia 2 września 2016 roku k. 174 plik III akt rentowych/

Ubezpieczony jednocześnie w okresie od dnia 12 czerwca 1984 roku do dnia 31 listopada 1984 roku pracował w firmie (...) maszynowe Z. D. -za wskazany okres uzyskał wynagrodzenie w wysokości 5100 zł.

/umowa o pracę z dnia 12 czerwca 1984 roku k. 11-12 plik III akt rentowych, zaświadczenie z dnia 24 stycznia 1985 roku k. 9 plik III akt rentowych/

Wnioskodawca będąc zatrudnionym w/w firmie pracował na 1/2 etatu, wynagrodzenie miał uzależnione od ilości sprzedanego towaru.

/zeznania wnioskodawcy e- protokół z dnia 5 czerwca października 2018 roku 00:49:59 - 00:54:31 - płyta CD k. 366/

Nadto ubezpieczony w okresie od dnia 15 maja 1985 roku do dnia 30 czerwca 1987 roku pracował w Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dyrektora - koordynatora i osiągał wynagrodzenie w wysokości:

- za 1985 rok - 340 507,00 zł,

- za 1986 rok - 899 733,00 zł,

- za 1987 rok - 377 833,00 zł

/świadczenie pracy z dnia 30 czerwca 1987 roku 25plik I akt rentowych, karta przebiegu ubezpieczenia z dnia 9 czerwca 1999 roku k. 37 plik I akt rentowych/

W okresie od dnia 1 sierpnia 1987 roku do dnia 17 października 2007 roku wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą, z której to osiągał wynagrodzenie w wysokości:

- za 1987 rok - 105 000,00 zł,

- za 1988 rok - 324 000,00 zł,

- za 1989 rok - 861 300,00 zł,

- za 1990 rok - 4 615 144,00 zł,

- za 1991 rok - 10 949 221,00 zł,

- za 1992 rok - 17 614 800,00 zł,

- za 1993 rok - 25 879 200,00 zł,

- za 1994 rok - 34 467 000,00 zł,

- za 1995 rok - 4 637,20 zł,

- za 1996 rok - 5 967,52 zł,

- za 1997 rok - 7 181,68 zł,

- za 1998 rok - 8 540,62 zł,

- za 1999 rok - 7 649,25 zł,

- za 2000 rok - 4 095,00 zł.

/zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia z dnia 23 sierpnia 2000 roku k. 63 plik I akt rentowych/

Wnioskodawca w okresie od dnia 6 maja 2008 roku do dnia 31 maja 2008 oraz od dnia 2 listopada 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku handlowiec i osiągał wynagrodzenie w wysokości:

- za 2008 rok - 5 677,93 zł,

- za 2009 rok - 7 708,61 zł,

- za 2010 rok - 13 809,91 zł,

- za 2011 rok - 12 051,59 zł.

/ świadectwo pracy z dnia 31 maja 2008 roku, k. 13 plik III akt rentowych, pismo z dnia 26 lutego 2009 roku k. 47 - 48 plik III akt rentowych, pismo z dnia 24 lutego 2010 roku k. 55 plik III akt rentowych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 9 września 2015 roku k. 108 - 110 plik III akt rentowych/

Nadto wnioskodawca pracował w firmie (...) E. G. od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 28 lutego 2015 roku gdzie osiągnął wynagrodzenie w wysokości 2.186,64 zł.

/pismo z dnia 27 sierpnia 2015 roku k. 101- 102v plik III akt rentowych/

W przeprowadzonej w toku postępowania sądowego opinii przez biegłego sądowego z zakresu księgowości wynika, że wnioskodawca w dniu 17 kwietnia 1974 roku nabył prawo do gratyfikacji jubileuszowej zgodnie z pismem do D. Wynagrodzeń i Świadczeń z dnia 1 kwietnia 1974 roku polecającym zapłatę oraz nabycie prawa do tego świadczenia. Z załączonego do akt sprawy Okólnik z dnia 1 kwietnia 1959 roku dotyczącego wprowadzania nowego układu zbiorowego pracy wynika, iż po 10 latach nieprzerwanej pracy pracownikowi MPK Ł. przysługuje gratyfikacja jubileuszowa w wysokości 1-miesięcznych pełnych poborów. Biegła jednak zwróciła uwagę, że od dnia 1 kwietnia 1974 roku wnioskodawca zmienił się angaż z wynagrodzeniem zasadniczym 3700 zł plus 1000 zł dodatku funkcyjnego. Do 31 marca 1974 roku wynagrodzenie zasadnicze wnioskodawcy wynosiło 3800 zł. Nie było dodatku funkcyjnego. Biegła wskazała, że nie jest wiadomo co było zaliczane do pełnych poborów, czy jest to wynagrodzenie zasadnicze czy wynagrodzenie zasadnicze plus dodatki do wynagrodzenia a także z jakiego okresu mają być te pobory. W tej sytuacji biegła przyjęła wynagrodzenie zasadnicze bez dodatków z miesiąca poprzedzającego miesiąc otrzymania informacji o gratyfikacji. W miesiącu poprzedzającym miesiąc nabycia prawa do gratyfikacji jubileuszowej wnioskodawca posiadał wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 3.800 zł i w ocenie biegłej jest to najniższa bezsporna kwota wypłaconej nagrody jubileuszowej.

Co do premii regulaminowej biegła wskazała, że zgodnie z załączonym Regulaminem premiowania pracowników umysłowych w MPK Ł. z dnia 15 września 1958 roku dla kierowników wydziałów - którym to był wnioskodawca - wynosiła 15%. We wszystkich angażach wnioskodawcy wskazana jest premia regulaminowa. Natomiast świadek C. L. jak i ubezpieczony potwierdzili fakt, że miała ona charakter stały.

Biegła nadto wyjaśniła, że nie było możliwe doliczenie premii/nagrody z zakładowego funduszu na podstawie załączonego Okólnik nr 17/73 dyrektora MPK w Ł. z dnia 6 kwietnia 1973 roku w sprawie wypłat nagród z funduszu zakładowego za 1972 roku. Podstawą ustalenia kwoty świadczenia ma być regulamin z dnia 2 maja 1963 roku w sprawie podziału funduszu zakładowego i przyznawania premii ze środków funduszu zakładowego. Biegła jedynie zwróciła uwagę, że premia i nagroda to są dwa oddzielne typy dodatkowych świadczeń do wynagrodzenia. Nagroda jest unormowana w kodeksie pracy. Jest świadczeniem uznaniowym i jej przyznanie nie jest obowiązkiem pracodawcy. Okólnik nr 17/73 z 6 kwietnia 1973 roku wskazujący na wypłatę nagrody z funduszu zakładowego za 1972 rok, potwierdza jedynie fakt wypłaty, nie wskazuje jednak kwoty wypłaconej nagrody. Premia zaś nie jest uregulowana w kodeksie pracy i może wynikać z innych przepisów prawa, układów zbiorowych pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę. Premia musi mieć określone kryteria i warunki, które powinien spełnić pracownik aby mógł taką premię otrzymać. Jeżeli chodzi o kryteria, to powinny być one takie same dla wszystkich pracowników lub grupy pracowników. Powinny być też określone zasady jej wypłacania oraz określona wysokość premii. Taka premia może być określona kwotowo albo procentowo. Może być też określona w sposób mieszany. Jeżeli chodzi o zasady jej wypłacania, to powinno być określone, co stanowi podstawę naliczania. Z Regulaminu z dnia 2 maja 1963 roku wynika jedynie jak liczona ma być podstawa wymiaru premii dla pracowników zatrudnionych cały rok (wynagrodzenie zasadnicze za 200 h według osobistego zaszeregowania w miesiącu grudniu tego roku, w którym nastąpiło wygosparowanie funduszu zakładowego oraz premia za 200 g według procentu uzyskanego przez pracownika za ten miesiąc). Na podstawie takich informacji biegła nie była w stanie wyliczyć ewentualnych premii ze środków funduszu zakładowego z uwagi na: brak wskazania wymiaru premii dla stanowiska wykonywanego przez wnioskodawcę (kierownik oddziału obsługi technicznej autobusów, kierownik wydziału w wydziale K.. Autobusów). W regulaminie wskazano jedynie wysokość podstawy wymiaru premii, co uniemożliwia kwotowe wyliczenie przedmiotowej premii, brak pewności, iż to właśnie ten regulamin przyznawania premii ze środków funduszu zakładowego obowiązywał w

MPK w Ł. w okresie kiedy wnioskodawca był zatrudniony; brak pewności co do faktu, iż premia ze środków funduszu zakładowego została wypłacona w latach pracy wnioskodawcy. W związku z powyższym biegła nie była w stanie wyliczyć tego rodzaju „świadczeń” do wynagrodzeń wnioskodawcy.

Dodatek za wysługę lat w wysokości 5% należało liczyć od wynagrodzenia tylko zasadniczego, ponieważ tak wynika z pisma MPK w Ł. z dnia 12 kwietnia 1999 roku. Czyli należało przyjąć wynagrodzenie wynikające z angaży.

Ponadto biegła wskazała, że nie da się ustalić wysokości trzynastych pensji, które nie były do dnia 31 grudnia 1989 roku podstawą do wymiaru składek społecznych, w związku z czym nie mogą stanowić podstawy wyliczenia emerytury.

W związku z tym biegła z okresu pracy wnioskodawcy w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) od dnia 17 czerwca 1968 roku do dnia 31 marca 1977 roku uwzględniła następujące składnik

Rok	Okres	Wynagrodzenie zasadnicze	Dodatek funkcyjny	5% za wysługę lat wyliczone od wynagrodzenia zasadniczego	15% Premia Regulaminowa wyliczone od wynagrodzenia zasadniczego	Gratyfikacja Jubileuszowa wiana premia	Razem	
	od 17.06	1 540,00 zł			231,00 zł		1 771,00 zł	
	7	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	8	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
1968	9	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
10		3 300,00 zł		495,00 zł		3 795,00 zł		
	11	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	12	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	

	<b>Razem</b>	<b>21 340,00 zł</b>			<b>3 201,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>24 541,00 zł</b>	
	1	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	2	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	3	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	4	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	5	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	6	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
1969	7	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	8	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	9	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	10	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	11	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	12	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	



	<b>Razem</b>	<b>39 600,00 zł</b>			<b>59 40,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>45 540,00 zł</b>	
1970	1	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	2	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	3	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	4	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	5	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	6	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	7	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	8	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	9	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	10	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	11	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	12	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	

	<b>Razem</b>	<b>9 600,00 zł</b>			<b>5 940,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>45 540,00 zł</b>	
	1	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	2	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	3	3 300,00 zł			495,00 zł		3 795,00 zł	
	4	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	5	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	6	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
1971	7	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	8	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	9	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	10	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	11	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	12	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	

	<b>Razem</b>	<b>40 500,00 zł</b>			<b>6 075,00 zł</b>	<b>1 200,00 zł</b>	<b>47 775,00 zł</b>	
	1	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	2	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	3	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	4	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	5	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	6	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
1972	7	3 400,00 zł			510,00 zł		3 910,00 zł	
	8	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	9	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	10	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	11	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	12	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	

	<b>Razem</b>	<b>41 800,00 zł</b>			<b>6 270,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>48 070,00 zł</b>	
	1	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	2	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	3	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
1973	4	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	5	3 600,00 zł			540,00 zł		4 140,00 zł	
	do 16.06 (106h)	2 120,00 zł			318,00 zł		2 438,00 zł	
	od 17.06 (84h)	1 680,00 zł		84,00 zł	252,00 zł		2 016,00 zł	
	7	3 800,00 zt		190,00 zt	570,00 zt		4 560,00 zł	
8	3 800,00 zł		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł		
9	3 800,00 zt		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zt		
10	3 800,00 zt		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł		
11	3 800,00 zł		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł		
12	3 800,00 zł		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł		

<b>Razem</b>	<b>44 600,00 zł</b>		<b>1 224,00 zł</b>	<b>6 690,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>52514,00 zł</b>	
1974	1	3 800,00 zł		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł
2	3 800,00 zł		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł	
3	3 800,00 zł		190,00 zł	570,00 zł		4 560,00 zł	
4	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł	3 800,00 zł	9 240,00 zł	
5	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
6	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
7	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
8	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
9	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
10	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
11	3 700,00 zł	1 000,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 440,00 zł	
12	3 700,00 zł	1 200,00 zł	185,00 zł	555,00 zł		5 640,00 zł	

<b>Razem</b>	<b>44 700,00 zł</b>	<b>9 200,00 zł</b>	<b>2 235,00 zł</b>	<b>6 705,00 zł</b>	<b>3 800,00 zł</b>	<b>66640,00 zł</b>	
1975	1	4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
2		4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
3		4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
4		4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
5		4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
6		4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
7		4 000,00 zł	1 200,00 zł	200,00 zł	600,00 zł		6 000,00 zł
8		4 300,00 zł	1 200,00 zł	215,00 zł	645,00 zł		6 360,00 zł
9		4 300,00 zł	1 200,00 zł	215,00 zł	645,00 zł		6 360,00 zł
10		4 300,00 zł	1 200,00 zł	215,00 zł	645,00 zł		6 360,00 zł
11		4 300,00 zł	1 200,00 zł	215,00 zł	645,00 zł		6 360,00 zł
12		4 300,00 zł	1 200,00 zł	215,00 zł	645,00 zł		6 360,00 zł

<b>Razem</b>	<b>49 500,00 zł</b>	<b>14400,00 zł</b>	<b>2 475,00 zł</b>	<b>7 425,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>(...),00 zł</b>	
1976	1	4 300,00 zł	1 200,00 zł	215,00 zł	645,00 zł		6 360,00 zł
2	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
3	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
4	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
5	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
6	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
7	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
8	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
9	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
10	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
11	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
12	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	

	<b>Razem</b>	<b>54 900,00 zł</b>	<b>14400,00 zł</b>	<b>2 745,00 zł</b>	<b>8 235,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>80280,00 zł</b>	
	1	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
1977	2	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł	
3	4 600,00 zł	1 200,00 zł	230,00 zł	690,00 zł		6 720,00 zł		
	<b>Razem</b>	<b>13 800,00 zł</b>	<b>3 600,00 zł</b>	<b>690,00 zł</b>	<b>2 070,00 zł</b>	<b>0,00 zł</b>	<b>20160,00 zł</b>	

Biegła wskazał także, że co do roku 1984 nadal należało uwzględnić również wynagrodzenie z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Dziewiarstwie Maszynowym Z. D. w wysokości 5100 zł obok - zaliczonego przez ZUS - wynagrodzenia wynikającego z okresu pracy w PZ (...), które w wynosiło 289.981 zł, na co składały się: kwota 242.079 zł - kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, kwota 43.587 zł - świadczenie z tytułu choroby oraz kwota 4.315 zł - świadczenie z tytułu opieki. Zatem w roku 1984 roku wynagrodzenie wnioskodawcy powinno wynosić 295.081 zł (289.981 zł + 5.100 zł).

Biegła na podstawie załączonej do sprawy dokumentacji pracowniczej ustalił następujące wynagrodzenie wnioskodawcy.

Rok	Kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne	Kwota przeciętnego rocznego wynagrodzenia	Stosunek podstawy wymiaru do rocznego wynagrodzenia proporcjonalnie
1964	15 780,00 zł	21792,00 zł	72,41
1965	27 940,00 zł	22 404,00 zł	124,71
1966	33 866,00 zł	23 208,00 zł	145,92
1967	36 055,00 zł	24 192,00 zł	149,04
1968	38 501,00 zł	25 272,00 zł	152,35



1969	45 540,00 zł	26 088,00 zł	174,56
1970	45 540,00 zł	26 820,00 zł	169,80
1971	47 775,00 zł	28 296,00 zł	168,84
1972	48 070,00 zł	30 108,00 zł	159,66
1973	52 514,00 zł	33 576,00 zł	156,40
1974	66 640,00 zł	38 220,00 zł	184,30
1975	73 800,00 zł	46 956,00 zł	157,17
1976	80 280,00 zł	51 372,00 zł	156,27
1977	94 860,00 zł	55 152,00 zł	172,00
1978	103 270,00 zł	58 644,00 zł	176,10
1979	130 700,00 zł	63 924,00 zł	204,46
1980	126 398,00 zł	72 480,00 zł	174,39
1981	170 674,00 zł	92 268,00 zł	184,98
1982	25 000,00 zł	139 572,00 zł	17,91
1983	32 600,00 zł	173 700,00 zł	18,77
1984	295 081,00 zł	202 056,00 zł	146,04
1985	720 467,00 zł	240 060,00 zł	300,12
1986	899 733,00 zł	289 140,00 zł	311,18
1987	482 833,00 zł	350 208,00 zł	137,87
1988	324 000,00 zł	637 080,00 zł	50,86

1989	861 300,00 zł	2 481 096,00 zł	34,71
1990	4 615 144,00 zł	12 355 644,00 zł	37,35
1991	10 949 221,00 zł	21240 000,00 zł	51,55
1992	17 614 800,00 zł	35 220 000,00 zł	50,01
1993	25 879 200,00 zł	47 940 000,00 zł	53,98
1994	34 467 000,00 zł	63 936 000,00 zł	53,91
1995	4 637,20 zł	8 431,44 zł	55,00
1996	5 967,52 zł	10 476,00 zł	56,96
1997	7 181,68 zł	12 743,16 zł	56,36
1998	8 540,62 zł	14 873,88 zł	57,42
1999	7 649,25 zł	20 480,88 zł	37,35
2000	4 095,00 zł	23 085,72 zł	17,74
2008	5 677,93 zł	35 326,56 zł	16,07
2009	7 708,61 zł	37 235,52 zł	20,70
2010	13 809,91 zł	38 699,76 zł	35,68
2011	12 051,59 zł	40 794,24 zł	29,54
2015	2 186,64 zł	46 797,36 zł	4,67

Najkorzystniejszy wskaźnik podstawy wymiaru emerytury otrzymujemy z 20 lat pracy wnioskodawcy wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj.:

Lp.	Rok	Kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne	Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia	Stosunek podstawy wymiaru do rocznego wynagrodzenia proporcjonalnie
1	1966	33 866,00 zł	23 208,00 zł	145,92
2	1967	36 055,00 zł	24 192,00 zł	149,04
3	1968	38 501,00 zł	25 272,00 zł	152,35
4	1969	45 540,00 zł	26 088,00 zł	174,56
5	1970	45 540,00 zł	26 820,00 zł	169,80
6	1971	47 775,00 zł	28 296,00 zł	168,84
7	1972	48 070,00 zł	30 108,00 zł	159,66
8	1973	52 514,00 zł	33 576,00 zł	156,40
9	1974	66 640,00 zł	38 220,00 zł	184,30
10	1975	73 800,00 zł	46 956,00 zł	157,17
11	1976	80 280,00 zł	51 372,00 zł	156,27
12	1977	94 860,00 zł	55 152,00 zł	172,00
13	1978	103 270,00 zł	58 644,00 zł	176,10
14	1979	130 700,00 zł	63 924,00 zł	204,46
15	1980	126 398,00 zł	72 480,00 zł	174,39
16	1981	170 674,00 zł	92 268,00 zł	184,98
17	1984	295 081,00 zł	202 056,00 zł	146,04

18	1985	720 467,00 zł	240 060,00 zł	300,12
19	1986	899 733,00 zł	289 140,00 zł	311,18
20	1987	482 833,00 zł	350 208,00 zł	137,87
	(...),45			
Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 najkorzystniejszych lat	<b>179,07%</b>			

/opinia biegłego z zakresu księgowości M. K. k. 259 -267, ustna uzupełniająca opinia biegłego e- protokół z dnia 20 lutego 2018 roku 00:09:17 - 00:41:52 - płyta CD k.285 i e - protokół z dnia 5 czerwca 2018 roku 00:12:15 - 45:44 - płyta CD k. 366, oraz pisemna opinia uzupełniająca k. 333 -341/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów dotyczących wysokości osiągniętych przez wnioskodawcę wynagrodzeń w latach 1968 - 1977 oraz w 1984 roku, zeznań świadka C. L., wnioskodawcy oraz opinii biegłego z zakresu księgowości. Zgromadzone dokumenty nie budzą wątpliwości, co do ich wiarygodności. Tym samym stanowią wiarygodne źródło dowodowe. Nie było także podstaw, aby kwestować zeznania wnioskodawcy i świadka C. L. dotyczące wypłacanych wnioskodawcy w okresie pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w okresie od dnia 17 czerwca 1968 roku do dnia 31 marca 1977 roku świadczeń. Nie było wątpliwości co do samych składników wynagrodzenia wątpliwości były co wysokości wypłaconej nagrody jubileuszowej oraz premii regulaminowej w wysokości 15% wynagrodzenia. Również sam wnioskodawca zeznał, że nie pamięta w jakiej wysokości otrzymał nagrodę jubileuszową. Dlatego też przydatna okazał się opinia z zakresu księgowości.

Oceniając dowód z opinii biegłego Sąd w pełni uznał wartość dowodową opinii biegłej, dzieląc - jako przekonujące - wnioski wypływające z ich treści. W ocenie Sądu opinie te (podstawowa oraz uzupełniająca) są rzetelne i nie zawierają braków. Wyliczenia biegłej zostały skorygowane przez Sąd jedynie w zakresie błędu rachunkowego, polegającego na niezsumowaniu jednego składnika wynagrodzenia w arkuszu kalkulacyjnym, o co biegła wyjaśniła podczas rozprawy w dniu 5 czerwca 2018 roku. Po dokonaniu prostego działania matematycznego polegającego na doliczeniu tego składnika wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia powinien wynosić 179,07% a nie jak wyliczyła biegła bez niego – 178,57%. Poza tym w ocenie Sądu, co do zasady wszystkie opinie biegłej zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot. Do wydania opinii biegły dysponował dokumentacją zgromadzoną w sprawie tj. świadectwami pracy, umowami o pracę, angażami oraz akta prawnym regulującymi wypłatę poszczególnych składników wynagrodzenia. Opinia podstawowa i uzupełniająca zostały przekonująco uzasadnione, nie zawierają sprzeczności ani uchybień, które pozbawiałyby je wartości dowodowej, dlatego też w ocenie Sądu zasługiwała ona na to by stać się podstawą ustaleń faktycznych. W tej sytuacji uznać należy, że brak było podstaw, do czynienia ustaleń w sprawie przeciwnych niż te wynikające z nie podważonej w sposób skuteczny opinii biegłego z zakresu księgowości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oddalił wniosek dowodowy wnioskodawcy o powołanie biegłego z zakresu prawa pracy albo zwrócenie się do Sądu Najwyższego o wykładnię, zagadnienia w zakresie możliwości zastosowania nowej kwoty

bazowej zarówno do części socjalnej jak i części stażowej świadczenia - jak chciałby tego skarżący - ponieważ doktryna zajęła już jednolite stanowisko w tej kwestii.

Zauważyć należy, że wysokość emerytury zależy od dwóch elementów: części stałej (socjalnej) świadczenia, tj. 24% kwoty bazowej, oraz części indywidualnej zależnej od lat okresów ubezpieczenia (składkowych i nieskładkowych) i wysokości przychodów uzyskiwanych w przyjętym okresie ubezpieczenia (podstawa wymiaru).

W dodanym, od dnia 1 lipca 2004 r., do art. 53 ustępie 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1240) mówi się, że przy obliczaniu emerytury - której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru ustalonej dawniej renty z tytułu niezdolności do pracy (art. 21 ust. 1 pkt 1) lub emerytury (art. 21 ust. 2 pkt 1) - stosuje się kwotę bazową ostatnio (czyli pierwotnie) przyjętą do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie świadczenie podwyższa się, przy uwzględnieniu wszystkich terminów waloryzacji, do dnia nabycia prawa do emerytury. Aktualną kwotę bazową przyjmuje się tylko wtedy, gdy zainteresowany - po nabyciu uprawnień do świadczeń, których podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury - podlegał co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 4), co zostało ocenione przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 kwietnia 2006 r., P 9/05 (OTK-A 2006, Nr 4, poz. 46) jako zgodne z konstytucyjnymi zasadami równości i sprawiedliwości społecznej.

W orzecznictwie sądowym - także w odniesieniu do sytuacji ustalania podstawy wymiaru emerytury dla osób, które miały wcześniej ustalone prawo do innej emerytury (art. 21 ust. 2 pkt 1) - podkreślono, że po dniu 1 lipca 2004 r. wysokość świadczenia podlega ustaleniu przy zastosowaniu art. 53 ust. 3-4. Tak też przedstawia się kwestia ustalania wysokości emerytury, do obliczenia której uwzględniono podstawę wymiaru innej emerytury (art. 53 ust. 3-4 w zw. z art. 21 ust. 2 pkt 1). W tej sytuacji - podobnie jak powyżej - podstawę wymiaru nowego świadczenia (np. emerytury w wieku powszechnym) stanowi zwaloryzowana podstawa wymiaru poprzednio przyznanej emerytury (np. wcześniejszej), zaś część socjalną ustala się jako 24% kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do nowej emerytury, jeżeli zainteresowany posiada 30-miesięczny okres ubezpieczenia następujący po dacie przyznania pierwotnego świadczenia.

Potwierdzeniem prawidłowości zasad stosowanych przez sądy ubezpieczeń społecznych jest uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2009 r. (sygn. I UZP 6/09, OSNP 2010/5-6/72), która jednoznacznie wskazuje, że kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej przez osobę mającą ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która podlegała co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, **uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury**. Również sformułowanie, że "emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru" prowadzi do podobnego wniosku. W części stażowej czynności rachunkowych się bowiem nie dokonuje, albowiem tę stanowią odpowiednie do posiadanych okresów składkowych i nieskładkowych procenty zwaloryzowanej podstawy wymiaru wcześniejszej emerytury (tak w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2010 r., sygn. II UK 397/09, LEX nr 611419). Sąd Apelacyjny podziela stanowisko wyrażone w ugruntowanej już linii orzecniczej.

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., I UZP 1/08, na którą powołuje się wnioskodawca zapadła na tle odmiennego stanu faktycznego. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał m.in., że wysokość emerytury wyznacza tzw. część socjalna (24% kwoty bazowej) oraz część stażowa emerytury (1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych i 0,7% za każdy rok okresów nieskładkowych). Przepis art. 53 ust. 3 dotyczy przyjmowania do obliczeń określonej kwoty bazowej w zakresie części socjalnej emerytury. Przepis art. 53 ust. 4 wyłącza w pierwszym rzędzie zastosowanie przewidzianej art. 53 ust. 3 reguły dotyczącej kwoty bazowej w przypadku, kiedy zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia (wcześniejszej emerytury) podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Ponieważ mechanizm art. 21 ustawy znajduje zastosowanie do przypadków, kiedy emeryturę ustala się w następstwie osiągnięcia wieku, oznacza to w konsekwencji, że w przypadku dalszego podlegania ubezpieczeniu do obliczenia emerytury znajdują

zastosowanie ogólne zasady ustawy emerytalnej regulujące wpływ podlegania ubezpieczeniu społecznemu (dalszego zatrudnienia) po nabyciu prawa do emerytury, także emerytury wcześniejszej, na pobierane dotychczas świadczenie. Są one zawarte w art. 110 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. Stosownie do art. 15 ustawy emerytalnej, w celu obliczenia podstawy wymiaru emerytury (lub renty) należy wykorzystać między innymi element w postaci kwoty bazowej, o której mowa w art. 19 i która, zgodnie z tym przepisem, wynosi 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenie społeczne w poprzednim roku kalendarzowym.

Równocześnie jednak art. 53 ust. 4 ma charakter przepisu szczególnego w stosunku do art. 110 ustawy przez to, że przewidziane w tym ostatnim przepisie zasady znajdują zastosowanie dopiero w przypadku, kiedy zainteresowany, pobierający wcześniejszą emeryturę, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu. Przy krótszym okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu wysokość wcześniejszej emerytury będzie ustalana zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 2 pkt 1 i w związku z art. 53 ust. 3, tzn. przy zastosowaniu "tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru". Świadczenie wnioskodawcy zostało wyliczone od podstawy wymiaru przyjętej do wyliczenia dotychczas pobieranej emerytury, a nie obliczonej na nowo zgodnie z art. 15 ustawy emerytalnej, a zatem przyjęcie nowej kwoty bazowej mogło nastąpić jedynie w tzw. części socjalnej.

Należy mieć na uwadze, iż ubezpieczony uprawniony do świadczenia z ubezpieczenia społecznego, winien mieć swobodę wyboru czasu, w którym składa wniosek o kolejne świadczenie, skoro wyliczenie nowego świadczenia (w razie podlegania po nabyciu uprawnień do wcześniej przyznanego świadczenia co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniom społecznym) następuje z uwzględnieniem do części socjalnej świadczenia nowej kwoty bazowej, tj. kwoty obowiązującej na dzień przyznania nowego świadczenia. Ubezpieczeni, wybierając czas, w którym występują o nowe świadczenie, często kierują się wysokością aktualnie obowiązującej kwoty bazowej i uznając ją za satysfakcjonującą występują ze stosownym wnioskiem. Zastosowanie nowej kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia może bowiem mieć miejsce wyłącznie w sytuacji nabycia nowego świadczenia dla osoby, która uprzednio również była uprawniona do świadczenia z ubezpieczenia społecznego i po nabyciu uprawnień do poprzedniego świadczenia podlegała co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 4 ww. ustawy). Brak jest ponadto przepisów zobowiązujących Zakład Ubezpieczeń Społecznych do pouczania o możliwości zgłaszania wniosku o nowe świadczenie.

Powyższe oznacza, że organ rentowy słusznie ustalając wysokość świadczenia wnioskodawcy przyjął nową kwotę bazową tylko w części socjalnej wyliczonej emerytury. Powyższe wywody powodują, że bark było podstaw do uwzględnienia wniosku strony powodowej o powołanie biegłego z zakresu prawa pracy albo zwrócenie się do Sądu Najwyższego o wykładnię, skoro kwestii ta została już w doktrynie w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśniona.

### ***Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:***

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołania wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Powołany ust. 6 stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne

i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 i ust. 5 art. 15 ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty oraz

mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Jak zaś stanowi ust. 2a art. 15 jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Zgodnie z ust. 2 i ust. 3 powołanego przepisu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia, a podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy.

Jak dalej stanowi art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia

7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. akt III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, że zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

W postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych kieruje się bowiem regułami dowodzenia określonymi w art. 227 i n. k.p.c. nie jest zaś związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. Sprawia to, że wysokość uzyskiwanych dochodów może być ustalana wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi, które Sąd uznał za celowe i pożądane.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej z okresami zatrudnienia wnioskodawcy, co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji w świetle zarzutów ubezpieczonego.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Kwestią sporną w rozpoznawanej sprawie było m. in. nieuwzględnienie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu wysokości emerytury wnioskodawcy nagrody jubileuszowej, nagrody rocznej oraz premii regulaminowej w wysokości 15% z okresu zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od dnia 17 czerwca 1968 roku do dnia 31 marca 1977 roku na podstawie zachowanej dokumentacji płacowej oraz regulaminów premiowania i wynagradzania. Mając powyższe na uwadze wnioskodawca wniósł o ustalenie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 178,79% i w konsekwencji obliczenie i wyrównanie wypłacanego świadczenia od dnia 1 maja 2016 roku.

Organ rentowy nie uwzględnił powyższych składników z uwagi na brak danych co do ich wysokości.

Sąd Okręgowy stoi jednak na stanowisku, że dla potrzeb obliczenia wysokości podstawy wysokości emerytury, w przypadku nieudowodnienia przez osobę ubezpieczoną (za pomocą dostępnych w postępowaniu sądowym środków dowodowych) wysokości podstawy wymiaru składek ubezpieczeniowych (wysokości rzeczywiście otrzymywanego wynagrodzenia) w danym roku lub w określonych latach - należy przyjmować pod warunkiem znajomości stawki godzinowej – dla niewątpliwie udowodnionego okresu ubezpieczenia w danym czasie, a więc zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy – wynagrodzenie wyliczone przez przyjęcie wysokości dziennej normy czasu pracy obowiązującej w tym okresie, przy uwzględnieniu niewątpliwie otrzymywanych dodatków i premii.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek,



legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, że Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Sąd mając na względzie wszechstronne zbadanie sprawy powołał biegłego ds. rachunkowości do wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy w wariantcie najkorzystniejszym przy uwzględnieniu wszystkich składników wynagrodzenia wnioskodawcy wynikających z dokumentów kadrowych załączonych do akt, które to składniki wynagrodzenia powinny być uwzględnione przy wymiarze świadczenia a które można wyliczyć w oparciu o dokumenty źródłowe załączone do akt sprawy, zakładając, iż wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w okresie jego zatrudnienia w MPK w Ł..

Zgodnie z zobowiązaniem Sądu biegły dokonał stosownego wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury, który to wyniósł 179,07%. Dokonując powyższego wyliczenia biegła w swoich wyliczeniach uwzględniła z okresu pracy wnioskodawcy MPK otrzymaną w kwietniu 1974 roku gratyfikację jubileuszową. Biegła wyjaśniła, że nie było wątpliwości co do faktu jej przyznania, ponieważ wynika to z treści pismem z dnia 1 kwietnia 1974 roku skierowanego do D. Wynagrodzeń i Świadczeń polecającego zapłatę przedmiotowego świadczenia wnioskodawcy. Nadto biegła zwróciła uwagę, że z załączonego do akt sprawy Okólnik z dnia 1 kwietnia 1959 roku dotyczącego wprowadzania nowego układu zbiorowego pracy wynika, iż po 10 latach nieprzerwanej pracy pracownikowi MPK Ł. przysługuje gratyfikacja jubileuszowa w wysokości 1-miesięcznych pełnych poborów. Biegła jednak zwróciła uwagę, że od dnia 1 kwietnia 1974 roku wnioskodawcy zmienił się angaż z wynagrodzeniem zasadniczym 3700 zł plus 1000 zł dodatku funkcyjnego. Do 31 marca 1974 roku wynagrodzenie zasadnicze wnioskodawcy wynosiło 3800 zł. Nie było dodatku funkcyjnego. Biegła wskazała, że nie jest wiadomo co było zaliczane do pełnych poborów, czy jest to wynagrodzenie zasadnicze czy wynagrodzenie zasadnicze plus dodatki do wynagrodzenia a także z jakiego okresu mają być te pobory. W tej sytuacji przyjąć należało wynagrodzenie zasadnicze bez dodatków z miesiąca poprzedzającego miesiąc otrzymania informacji o gratyfikacji. W miesiącu poprzedzającym miesiąc nabycia prawa do gratyfikacji jubileuszowej wnioskodawca posiadał wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 3.800 zł i jest to najniższa bezsporna kwota wypłaconej nagrody jubileuszowej. Zatem była to kwota pewna, która skarżący mógł uzyskać i taka należało przyjąć jako wypłaconą.

Co do premii regulaminowej biegła wskazała, że zgodnie z załączonym Regulaminem premiowania pracowników umysłowych w MPK Ł. z dnia 15 września 1958 roku dla kierowników wydziałów - którym to był wnioskodawca - wynosiła 15%. We wszystkich angażach wnioskodawcy wskazana jest premia regulaminowa. Natomiast świadek C. L. jak i ubezpieczony potwierdzili fakt, że miała ona charakter stały. W związku z tym należało przyjąć, że wskazany składnik wynagrodzenia był wnioskodawcy wypłacany.

Nie można było doliczyć - jak wyjaśniła to biegła - premii/nagrody z zakładowego funduszu na podstawie załączonego Okólnik nr 17/73 dyrektora MPK w Ł. z dnia 6 kwietnia 1973 roku w sprawie wypłat nagród z funduszu zakładowego za 1972 roku. Podstawą ustalenia kwoty świadczenia ma być regulamin z dnia 2 maja 1963 roku w sprawie podziału funduszu zakładowego i przyznawania premii ze środków funduszu zakładowego. Biegła jedynie zwróciła uwagę, że premia i nagroda to są dwa oddzielne typy dodatkowych świadczeń do wynagrodzenia. Nagroda jest unormowana w kodeksie pracy. Jest świadczeniem uznaniowym i jej przyznanie nie jest obowiązkiem pracodawcy. Okólnik nr 17/73 z 6 kwietnia 1973 roku wskazujący na wypłatę nagrody z funduszu zakładowego za 1972 rok, potwierdza jedynie fakt wypłaty, nie wskazuje jednak kwoty wypłaconej nagrody. Premia zaś nie jest uregulowana w kodeksie pracy i może wynikać z innych przepisów prawa, układów zbiorowych pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę. Premia musi mieć określone kryteria i warunki, które powinien spełnić pracownik aby mógł taką premię otrzymać. Jeżeli chodzi o kryteria, to powinny być one takie same dla wszystkich pracowników lub grupy pracowników. Powinny być też określone zasady jej wypłacania oraz określona wysokość premii. Taka premia może być określona kwotowo albo procentowo. Może być też określona w sposób mieszany. Jeżeli chodzi o zasady jej wypłacania, to powinno

być określone, co stanowi podstawę naliczania. Z Regulaminu z dnia 2 maja 1963 roku wynika jedynie jak liczona ma być podstawa wymiaru premii dla pracowników zatrudnionych cały rok (wynagrodzenie zasadnicze za 200 h według osobistego zaszerogowania w miesiącu grudniu tego roku, w którym nastąpiło wygosodarowanie funduszu zakładowego oraz premia za 200 g według procentu uzyskanego przez pracownika za ten miesiąc). Na podstawie takich informacji biegła nie była w stanie wyliczyć ewentualnych premii ze środków funduszu zakładowego z uwagi na: brak wskazania wymiaru premii dla stanowiska wykonywanego przez wnioskodawcę (kierownik oddziału obsługi technicznej autobusów, kierownik wydziału w wydziale K.. Autobusów). W regulaminie wskazano jedynie wysokość podstawy wymiaru premii, co uniemożliwia kwotowe wyliczenie przedmiotowej premii, brak pewności, iż to właśnie ten regulamin przyznawania premii ze środków funduszu zakładowego obowiązywał w MPK w Ł. w okresie kiedy wnioskodawca był zatrudniony; brak pewności co do faktu, iż premia ze środków funduszu zakładowego została wypłacona w latach pracy wnioskodawcy. W związku z powyższym biegła nie była w stanie wyliczyć tego rodzaju „świadczeń” do wynagrodzeń wnioskodawcy.

Dodatek za usługę lat w wysokości 5% należało liczyć od wynagrodzenia tylko zasadniczego, ponieważ tak wynika z pisma MPK w Ł. z dnia 12 kwietnia 1999 roku. Czyli należało przyjąć wynagrodzenie wynikające z angaży.

Nie było można było natomiast przyjąć do wyliczenia świadczenia wnioskodawcy trzynastych pensji, które nie były do dnia 31 grudnia 1989 roku podstawą do wymiaru składek społecznych. W związku z tym brak było podstaw prawnych aby ten składnik uwzględnić.

Należało uwzględnić również wynagrodzenie z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Dziewiarstwie Maszynowym Z. D. w 1984 roku w wysokości 5100 zł obok - zaliczonego przez ZUS - wynagrodzenia wynikającego z okresu pracy w PZ (...), które w wynosiło 289.981 zł, na co składały się: kwota 242.079 zł - kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, kwota 43.587 zł - świadczenie z tytułu choroby oraz kwota 4.315 zł - świadczenie z tytułu opieki. Zatem za cały rok 1984 roku wynagrodzenie wnioskodawcy powinno wynosić 295.081 zł (289.981 zł + 5.100 zł).

Przeprowadzone przez biegłego wyliczenia na podstawie dostępnej dokumentacji płacowej, skorygowane na podstawie opinii ustnej z dnia 5 czerwca 2018r potwierdziło, że faktycznie ustalony wskaźnik podstawy wymiaru emerytury został błędnie wyliczony przez organ rentowy i wynosi on obecnie 179,07%.

Na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jej nabycia.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek w dniu 5 sierpnia 2015 roku, zatem dokonanie przeliczenia emerytury należało dokonać od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożyła on wniosek o przeliczenie emerytury tj. od dnia 1 sierpnia 2015 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c zmienia zaskarżone decyzje i przeliczył emeryturę wnioskodawcy W. S. od dnia 1 sierpnia 2015 roku przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia 179,07%.

E.W.

## ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć :

- wnioskodawcy :

- pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi

30.07.2018